

Posudek konzultanta na rigorózní práci Mgr. Barbory Peškové „Sporné metody prověřování pravdivosti výpovědi“

Předložená rigorózní práce v rozsahu 103 stran je věnována zajímavé a kontroverzní problematice prověřování pravdivosti výpovědi obviněného a svědka některými novými metodami, založenými na psychologických, medicínských či přírodovědných principech a postupech. Konkrétně se rigorozandka zabývá tzv. fyziodekčním vyšetřením („detektorem lži“), hypnózou, narkoanalýzou a psychotronikou. Patrně u žádných jiných kriminalistických metod nedochází k tak vyhraněné kolizi mezi zájmem na ochraně lidských práv a zájmem na efektivní kontrole kriminality, jako právě u těchto sporných metod, o nichž práce pojednává. Vzhledem k tomu, že právě v současné době se uskutečňuje rozsáhlá reforma českého trestního procesu, je zvolené téma dvojnásob aktuální.

Je možné konstatovat, že rigorozandka zvládla svůj úkol dobře. V práci osvědčila schopnost kritického odstupu a vyváženě posuzuje pozitiva i negativa analyzovaných metod. Pokud se sama vyjadřuje k budoucímu vývoji aplikace těchto prostředků v kriminalistické a trestněprocesní praxi, pokládá za akceptovatelnou metodu fyziodekce, zatímco k ostatním analyzovaným metodám zaujímá negativní stanovisko. Tento postoj pokládám za realistický a odpovídající mnohaletému vývoji kriminalistické nauky a názorům procesní nauky a judikatury.

V práci je využit poměrně široký okruh domácích i zahraničních literárních pramenů a internetové zdroje.

Informačně cenné jsou pasáže o právní úpravě, judikatuře a aplikaci některých těchto metod v zahraničí, konkrétně na Slovensku, v USA, v Polsku a v Německu.

Kladně je třeba ocenit, že se při zpracování tématu seznámila i s poznatky kriminalistické praxe a konzultovala s odborníky z Kriminologického ústavu Praha. Autorka obecný výklad doplnila ilustračním materiálem a přílohami, poskytujícími příklady využití fyziodekčního vyšetření v praxi.

Systematika práce je logická a přehledná, jazyková úroveň textu je dobrá.

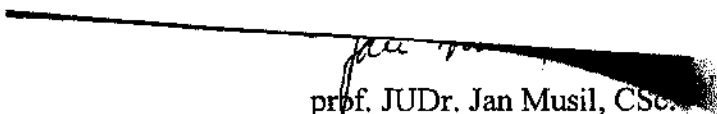
Závažné věcné chyby jsem v práci neshledal. Drobné dílčí připomínky lze vznést se způsobu citace bibliografických údajů (v poznámkách pod čarou nejsou uváděny stránky).

Domnívám se, že předložená práce plně vyhovuje požadavkům kladeným na rigorózní práce a proto doporučuji její přípuštění k obhajobě. Při ní by se rigorozandka mohla blíže zaměřit na rozbor těchto otázek:

1. Jaké jsou možnosti „oklamání“ polygrafu vyšetřovanou osobou?
2. Jaký máte názor na možnost důkazního využití výsledků fyziodetekčního vyšetření v případech, kdy důkaz je navržen samotným obviněným k prokázání jeho nevin?

Po úspěšné obhajobě rigorózní práce a úspěšné rigorózní zkoušce navrhuji udělit Mgr. Barboře Peškové akademický titul „JUDr.“

V Praze dne 12. srpna 2008

prof. JUDr. Jan Musil, CSc.